

Historia

Parafię założyli miejscowi dziedzice, wydzielając ją z parafii wyszogrodzkiej. Pod koniec XVIII wieku przyłączono ją do parafii osielskiej, ale już w 1836 roku wznowiono jej samodzielność. Świątynia posiada trójbocznie zamknięte prezbiterium i nawę z dwiema kaplicami: drewnianą od strony południowej, pochodzącą z czasów budowy oraz murowaną od strony północnej, dobudowaną w 1889 r. Na wysokości kaplic, dwuspadowy dach wieńczy neogotycka wieżyczka na sygnaturkę. W roku 1889 w balustradę chóru muzycznego zostały wbudowane organy wykonane przez ceniony zakład Wilhelma Sauera z Frankfurtu n/Odrą. Od północy do korpusu kościoła przylega kwadratowa, masywna wieża, zwieńczona ośmioboczną latarnią. Cennym zabytkiem, starszym niż kościół, są dwa dzwony zawieszane na wieży: pochodzą z lat 1554 i 1590. Ten drugi jest dziełem gdańskiej ludwisarni Gerharda Beningka. Ołtarz główny pochodzi z pierwszej ćwierci XVIII wieku, zaś umieszczona w nim rzeźba Ukrzyżowanego Chrystusa - z drugiej połowy tegoż stulecia. Dwa ołtarze boczne tj. p.w. Chrystusa Zmartwychstałego (lewy) oraz p.w. Matki Bożej (prawy) pochodzą z drugiej połowy XIX w. W pobliżu kościoła na cmentarzu parafialnym znajduje się murowana kaplica grobowa - mauzoleum Moszczeńskich wzniesiona prawdopodobnie w pierwszej połowie XIX wieku jako grobowiec właścicieli Żołędowa. Jej frontowa elewacja została przekształcona, prawdopodobnie już po wojnie. Obecnie pełni ona funkcję magazynu. Kaplica mauzoleum, wolnostojąca, wzniesiona w stylu neogotyckim.

Wnętrze

Wnętrze świątyni jednoprzestrzenne, zdobią malowidła ścienna wykonane w technice tempery na cienkim gruncie na drewnie. Analiza stylistyczno-formalna pozwala stwierdzić iż powstały w pierwszej połowie XVIII w. i można je łączyć z okresem budowy kościoła, jako dopełnienie barokowego wyposażenia kościoła. Wystrój malarski wnętrza stanowi bogaty program dekoracyjny, umiejętnie wkomponowany w strukturę architektoniczną i elementy wyposażenia parafii.